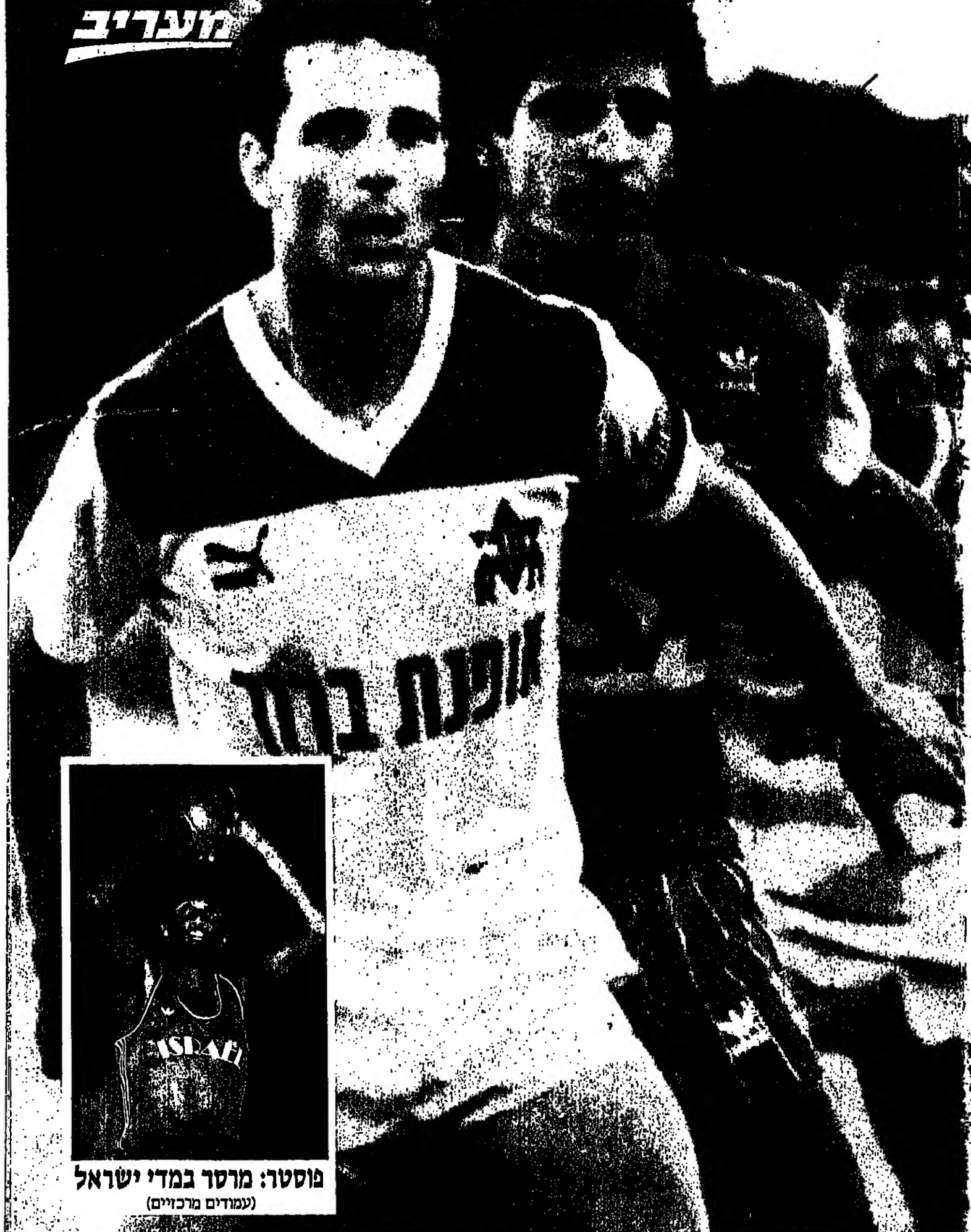

עוֹשֵׂה סִפּוּרִים

מערב

מוסטער: מוסר במדי ישראל
(עמודים מרכזיים)

סכנה מן האוהל

מרווחת מירושלם • אומנת • B.M.Y • רדיוקל • N.D.A

ឧបករណ៍ ប្រើប្រាស់

המחלקה הכלכלית של המשרד

[illegible]

שבעה עשר

למניכם גליון מס. 1 של "שבועספורט". נדבך נוסף בשירות המגוינים הצבעוניים שרק "מעריב" יכול להציע לקוראיו. למה ספורט? – תוצאה של דרישה גוברת והולכת של ציבור גדול, לקרוא מעל ומעבר למתפרסם במדורים היומיים.

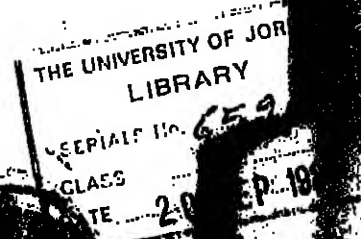
ספורט בישראל –
פירושו אחד: כדורגל.
עכשיו שזה עוף הספורט
המפוצלני ביותר. אך
„שבוע ספורט“ לא יסב
המכובד לקוראים
המעוניינים בענפי ספורט
אחרים ולא יפסח גם על
הדור הצעיר, זה שמלה,
לפי שעה, עניין באומי
BMX.

התלון הראשון של
שפוטספורט, היוו נסמן
ליצור מחזה שמכביבו
הספור האיש
מאחוריו... (וכבר בעמוד
זה, כמו גם בכאמ
אחריו, כתבתם על צבי
קומפון על "הכחן הדול"
ההוא אבי כהן,
קמפון" נבחרת ישראל
ומכבי ת"א ככדורגל
הטוב הראשון (ויותר)
הנפישות, השבעו על
שעיהו פורת וישראל
הנפול, הקרקטורה
שבוית על דעתו)
מזורים קבועים
("דורסל" + ועוד)
על אנשי מקצוע
נמצאו מבוקש
שפוטספורט, ויומן
של כתוב על רכב, מה
משה משיב שני 90'
קפות הדג"ב, במרש.
אמת עוד האמצע
החלטנו
המקדש השבוע
לכדורסל הפועל ת"א
לכאמור, רגל
התפתח הבכורה של
הנפול נבחרת ישראל,
העבר מן שוויץ באלם
אוסקוביץ כחאבי.

צילום השער: אבי ואלי כהן, ב"דרבי" הכדורגל צילום: אורי קובה.

עורכים:
אלכס דורון
משה לרר

עיצוב גרפי: שמי דגן
מודעות: גילה שניידר
טלפון: 03/439442
© כל הזכויות
שמורות ל"מעריב"

אבי כהן, "קפטן" מכבי ת"א ונבחרת ישראל. יו"ר אירגון השחקנים. בקדם הגביע העולמי הבא יהיה בן 33. "אז מה? 1990 עוד לא מתה בשבילי. זכיתי בכל מה שכדורגלן משתוקק לו: אליפות, גביע, גמר אולימפי, ליברפול. חסר לי רק גמר עולמי".

צבי קופמן שהה במחיצתו.

مذاهب الأهل

חלומות ליברפול

עד היום, כמעט שלוש שנים לאחר שחזרתי מליברפול, אני עדיין חי אותה. הוורודות הנפלי אים לא עוזבים אותי, לפעמים אני אפילו חולם עליה. ואני רואה בחלומי אדם אני יושב ליד קני ראלגליש, ואת בוב פייזל משוחח איתנו, ועוד קטעים יפים כאלה. לא פעם התעוררתי באמצע חלום - ליברפול, וכאשר נוכחתי שזה היה רק חלום - הצטערתי שזה לא אמר. היו גם חלומות יפים שבחם, בנפשות עם השחקנים. עד היום אני שומר על קשר טלפוני עם סמי לי, מה לע שות - הימים האלה חלפו ולא ישובו.

הכדור האדום

משפחתי - ולא אזכיר שמות. במקצוע, אנגלי ישר לאבי ריעה נחרצת על סוגיית השחקנים הורים. הוא אפילו מתלהב בדבריו על כך. מרבדים על אפשרות לרכוש שני דוים בכל קבוצה ואני אומר: חופשי, חופשי. כמה טיבולים רוצים - שירכשו מחוץ. בכסף שמשלמים לנוכח ישראלי אחד, אפשר להביא מאיזושהי שניים-שלושה שחקנים. בוא לא נוכיז שמות ולא סכומי כסף. אבל, שים לב בליברפול, כשהייתה אלופת אירופה, קיבלו כמה שחקני הרכב ראשון, שאתה מכיר את שמותיהם, כ-2,000 דולר לחודש. אלפים אמר תי, ובלי פרמיות. ולא אספר לך כמה מקבלים שחקן נייסוכים בישראל.

תנו לנו רכש זר!

כאשר אומר זאת יורד ארגון השחקנים - דומה שוועקת הסתירה בין הרגה לישראלים לבין הקריאה לפתוח את שערי ישראל לפני זרים. אני כבר מוכן עם תשובה: אני משוכנע ששיתוף זרים יבניר את המסיונריות אצל הישראלים. ילמד אותם את הגישה המקצוענית למשחק, הם ילחמו על מקום בהרכב, יכולתם תשתפר מאוד והם לא רק שלא ייגזקו, אלא כמה מהם אני יבידור סיכויים לשחק באירופה.

יש לאני מטרה גורולה בקבוצתו. אני רוצה להחזיר את מכבי ת"א למה שהייתה. כמי ששואף לסיים את הקריירה כמדי הקבוצה הזאת, אעשה כל המאמצים שהיא תשוב להיות אימפריה - אייתי, וגם בכוחות. אם זה לא יקרה בתקופתי - תהיה זו אשמי תמי.

צילומים אורי קובה

שבתות ופרישות

אנשים שלי, מה שכוחים עתונאים צעירים, בעיקר כאלה שראו מעט כדורגל, שלא שחקו כלל ואינם מכירים - מביקורת כוחות אני צוחק. העתונאים האלה - וכמוכן לא כולם - יכולים מצדי לנחש ולבקר גם כוכבי כדורגל בעולם. שיכתבו כמה שידעו. הפרק המרגש והמהולל בקריירה של אבי כהן, היא כמובן ליברפול. רכבות מלים נכתבו ונאמרו על שלוש שנות שהייתו בקבוצה זו - כשחקן הרכב ראשון, כשחקן מילואים ובמחזמה הספלי. תקופה זו כמוכן השפיעה עליי, בכל תחום אפשרי - מקצועי, עית, מנטאלי. נפשית וכלכלית. השפעה נוספת, שביטוייה מוחשי במשחקי, נגרמה מירידתו מהאוי לימפוס האנגלי אל הכדורגל המורחתיכוני. אבי כבר דיבר על כך בעבר, אחרי כתבו על כך - והשבונו הוא מחזק זאת, מוסיף עוד ומבקר קשות את המציאות בליגה שלנו.

בסוף 1982, אחרי שמכבי ת"א הובסה בנתיב 6-0, טילפן אלי מאמנה יעקב גורנרמן ושאל אותי אם אני מוכן לשוב לארץ. הייתי או מחוץ לורכב של ליברפול והייתי זקוק לדמו. לקצה חוט שימשוך אותי חזרה הביתה. והטלפון הזה החזיר אותי. זמן רב הייתי בחלום כתוצאה מהמעבר מהמקצוענות המר שלמה אל התוכנות הקולקט בארץ.

לא אשם עיקרי

שבתי חכם יותר, טוב יותר ורציני יותר. שחקתי בהתלהבות, משכתי את כל הקבוצה, עד שנפצתי. ואז משהו נגמר בי ובמכבי. ואת אי-הצלחתה של מכבי אני לוקח גם עלי. בעיקר עלי, אף על פי שאני לא אשם. בוודאי לא אשם עיקרי. בהתחלה התאמתני בסידור, כפי שהורגלתי בליברפול, אבל ראיתי שאני חריג בקבוצה ואין שיתוף פעולה. שח קן אמר לשחקן: 'אנחנו מוטרף מה אבי כהן. מה הוא רץ כל כך'. עוד תורשי זה ייגרר לי. ואני זוכר מה

אני בחור שמחה...

בן 29 (בשבוע שעבר), נשוי לדורית, אב לשי ניים - לי בת חמש ותמידי בן שנה ושמונה חודשי שים.

בשובו מליברפול אל קבוצתו מכבי ת"א, בד' צמבר 1982, לאחר ששיחק במעורבותהפאר האינגלי שלוש שנים בקירוב, מנה גם אל עולם העסקים. פתח חברה לביטוח, אבל פרש (היון) בעיות עם השותף. אחרי כך נכנס לשותפות בצי אב בצפון ת"א ופרש גם ממנו (בתגבר לי שערך דה בשעות הלילה פוגעת במשפחה ובכדורגל).

אבי אתה שותף לא יודע. תשאל את אשתי ואת חברי. אני מקווה שתקבל מהם תשובה שלילית. אתה אוהב בני-אדם מאד.

אוהב חיי חברה ועוד אידן אני בחור שמח. תמיד הייתי כזה גם לפני שהיה לי כסף. ולא שיניתי את האופי הזה שלי. אני אוהב שמחות, דווקא ושר בכל חיי דמנות, אבל ברור לי שלא אוהב זמר, מפני שאין לי קול יפה.

חזן מכדורגל וחברתי מה עוד אתה אוהב קודם כל, כמובן, את משפחתי. אני גם אוהב סרטים, לאכול טוב - אבל לא הרבה - ולטייל הרבה במכונית וברגל.

שאמר לי בני טבק: 'אבי, זו התלהבות זמנית. בעוד חודש תהיה כמו כלבנו'. וזה נכון. טבק צדק. אני אוהב לעצמי: אני מתאמצים מספיק, אז עלי להי תאמן גם בשבילים, כאשר הם לא נוקטים אצבע ברוב הזמן. זה גורם לי ירידת מחת טבעית. ברור שלפני נסיעתי לליברפול ושיחקתי אצלה הייתי בכועש יותר טוב. והיום אני כבר לא נזנה כל כך מדורגלי. פעם ראיתי כהצגה והיום אני לוקח את המשחק בטוב ראש. זה מה שקרה לי. כאשר חזרתי אל המציאות האפרורה, אל הכלוף הגדול של הכדור גל הישראלי.

לא אגלה חדש אם אומר שתהיהל והמיתקנים נים, עורתי בכל מיני בעיות אישיות ואפילו נכססוך

חיו"ר בבית. אבי כהן, דורית ונחן תמיד. תבה לי חזרה בתצלום.

נמנמים ומקשקשים

בדגיל, במסעות של הבחירת, מנממים דברים ומגי רמים, ואני כבר למדתי לספוג עלבונות. החריגים בנבחרת - ואם תרצה גם שלי - לא היו משמעותיים בכלל. כבר אמרתי: מנממים מאוד וגם לא אומרים אמר. למדתי להיות עם זה. שיקשקשו. לא שקלתי לתבוע עתונים לדין. בעיקר מפני שהעתונות - וזאת למדתי גם באנגליה - היא חלק מהמשחק ואי אפשר בלעדיה.

הפרסום על אורגנו, כביכול, ועל ערב החשפי נות במסע האחרון, היה מאוד לא נעים. החלק הראי שון - לא נכון. החלק השני מביא אותי לשאלה: מי צריך כותרות על מופע חשפנות? הנה, אשתו של טורק, כך שמעתי, נפגעה מזה שבעלה ראה חשפי נות. אמור לי אתה - מי לא ראה דברים כאלה?

ואל תשאל אף למשל הניב אשתי, כי שנינו יחד כבר ראינו מופעי חשפנות. את העלבון הגדול ביותר במסע הזה, גרם לי דווקא חברי שחקן. שלמה קירט. בזמנו הוא התחנן לפני משה סיני שיבוא לעשות סוללה אתי ואז הוא אמר שיותר לא ילכלך עלי. כך בדיוק אמר. הסכמי תי. אבל אחרי המשחק עם נירדילנו הוא שוב ליכ לך וכתב עלי טעויות ואני כבר לא יודע אם אפשר למסור על חבר.

מהביקורת המקצועית עלי, בעתונות ובדריי, אני בכלל לא נפגע. קודם כל יש לי ביקורת עצמית שחושפת גם חולשות שלי, ובעיקר אני מאוין למי כלפך חברי תהולת התאחדות שלמה סופר וחברך

צבי קופמן

בטלוויזיה את הפאשלות? כשהוכרתי לאבי כזה את הדבריו המצוטטים בועי דה הבורקת של ההתאחדות לכדורגל, בדקו הכושר הגופני הלא מספק של הנבחרת - אמר: 'לא מעניין אותי מה כתבו. אסור לי להדליף דברים מהוועדה הזאת'.

ובכל זאת, אבי, כשחקן ותיק, כקפטן, היית חייב להתרע למען הצלחת המשמיה. שחקן שניית אחרות ואמר באטיות מלה אתה, ולא הוסיף: 'התרעתי'.

אני מוכיר לו שבעור ארבע שנים בקדם גביע העולם הבא, יהיה בן 33 - 'סקר' בלשון הכדורגל, כלומר, הוא כנראה איבד באוקספורד השחזור את הסיכוי להופיע בטורניר גמר גביע העולם. אבל לאכזר כן יש תשובה מעניינת.

אני רוצה לשחק עוד חמש שנים. כלומר, 1990 לא מתה בשבילי. ברור לי שזה תלוי בכושרי ובמכבי נה נופי ומבחינה זו אני די אופטימי.

גביע העולם יהיה אתגר גדול בשבילי. אולי יותר משחקנים ישראלים אחרים, כי יכתיב בכל מה שכדורגלן משחקן - ויותר מזה, מבחינה ישראלית. לית, ויכתיב פעמיים באליפות ישראל ופעמיים בני כיע המדינה: שיתחקי בטורניר הגמר האולימפי במנטריאול; השתתפתי שלוש פעמים במקומות פאר גביע העולם; שיתחקי בליברפול שהיא קבוצת פאר אירופית וגם השתתפתי עמה בנביס אירופה לאלי פוט. חסר לי רק גמר עולמי. עכשיו תבין מדוע אעשה הכל כדי להשלים את החסר, ומדוע אני כל כך עצוב אחרי מה שקרה לנו ולי בחודש האחרון.

אבי, בוא נדבר על הביקורת החריפה שהשמיע כלפך חברי תהולת התאחדות שלמה סופר וחברך

איראפשר לראיין היום, ראיון מקיף, לעומק ולרוחב, את אבי כהן, בלי לזכר, כמובן, על כשלונה הכואב של נבחרת הכדורגל בקדם גביע העולם, שעריין מזהרה ומונח, טרי וזועק, על 'שולחנות בורקים וחוקיים', ולוא מפני שאבי הוא 'הקפטן', שירדחור אלינו מפיסגת הכדורגל בעולם, מהקבר זה הנובה באירופה זה יותר מעשור - ליברפול.

החיוך כביסה את מניו בדקות הראשונות, נסתי לק פתאום, כאשר העליתי על 'הדוכן' שמות של שלוש מדינות, שעור שנים לא נשכח אותן אוסטרליה... נירדילנו... מכסיקו...

אבי, אני חושב שלקחתי יותר קשה מרבים את מה שקרה עכשיו לנבחרת ישראל. מה ויעילו יותר חי הסיבות - אשמת המאמן וגישת השחקנים שלנו למשחקים האלה והטרדניה של טעויות, לא רק בנגנה אלא גם בהתקפה. זה יכול לגנום משהו.

במצפון נקי, אני רוצה לומר לך שאני מרוצה באופן כללי, מהיכולת שלי כמשחקי קדם גביע העולם, ובכל זאת לקחתי קשה מאוד את הכשלות גם מפני שהיה לי חלק בו. אבל לנוכח גישת חש הקנים הישראלים, שלא נשתנה גם בנבחרת - מה אני יכול לומר עוד בלי להטט בנושא הכאוב הזה.

אני משחק שנים רבות ואני זוכר - בנבחרת. בנכבי ת"א או בליברפול, להבייל אלהיאליפיריבירי לוח - שעליתי למשחק עם קבוצה שחוטת, כפי שהתייצבנו למשחק באוקספורד עם נירדילנו. זה היה איום גורא או מה הפלא שקרה מה שקרה ושראיתם

משחקים

כדורסל + משה לרר

התנחיתים נמרדים לשלום מהקהל באוסישקין. בהמונעל לא אחבו את זה. צילום: אורי קובנ

בסדר, לא טרוטרס

אני נוצר לשוני, כמש מחשש. עין הרע, ולא אמר מה שאני באמת חושב על אליצור נתניה. תופעה? משהו שחולף קבוצה קבוצה - באמת שאיני יודע. ולפיכך אני נוצר את עני. רק כמה היתרים ואולי עצת ברר. לקבוצה שעלתה השנה - ובכך אין ספק - למרומי הכולה כלילה הלאומית.

מצאה חן בעיני הבקשה של שחקני נתניה שביקשו: אל תקראו לנו גלובטורטרס. הם, שבאו ממדינת הגלובטורטרס, יורעים על מה הם מרבים. לפני הרכה שנים ישבתי על מריכה ליד ג'וניבורי בטהלם, וראיתי עשרים סיסטם ושלושים פיירים. לא יודע לאן הגיעו הילדים, שהיו אז בני 13-14, אולי אחד או שניים אפילו שחקו ב.א.נ.א.י. כא מת שלא יודע. אך את הרמה ואת הכשרון שהתרכז אצל הילדים הללו - את אלה לא אשכח.

משים כך צודקים התנחיתים. אל תקראו להם גלובטורטרס.

נתניה תיבחר אצלי באמת מידה אחת לחלוטין, בעוד שנתחייס'לש. אם עד אז תהיה קיימת הקבר זה הו, ותהיה לה גם תשתית של קבוצות נוער וילדים - נרע כולנו שאליצור נתניה הגיעה להישג גדול ולא נראת בה תופעה חולפת. אם לא - חבל על הזמן ועל הכסף.

לאלה החפצים בחיי שעה ואינם רוצים לחשוב על העתיד - לאלה מומגים חיישעה יפהמים. אליצור נתניה, ללא ספק, היא אתה התצונת הטובת ביותר בערביש-לילה.

הרוסים כבני אדם

אתה התרגושויות העונתיות באחד זה בנו מרי חודש רצמבר. מקורה ב.מ.טור' החסי. כן או לא בת"א או במסקווה. כך היה עד לפני שנה כן או לא בת"א או בקובנה. כך השנה.

הסערה התחזק סביב הנושא, והנסיעה של נציג מכבי ת"א לישיבה במינכן - שם נקבע לוח המשחקים בבית-הגמר - חורגים לעתים מכל פרמטרציה ומספקים לעתונות את מנת התיחושים הרגילה לחר רק.

במינכן לא מרבים הרבה על כדורסל. עוסקים שם יותר בביישולים. הנושא המעניין ביותר היכן ישחקו אלופת בריה"מ וישראל. כיוון שכך - אנו מצלצים בשבוע שקודם לישיבה לכל מי שמוכן לענות לנו. עכשיו אני יכול לגלות שגם אנו חטאנו בכך. ושיחת הטלפון שלנו לקבנה נחקקה אי"שם במסקווה ובמונן לא הגיעה ליעדה.

באין אפשרות להגיע למצב שבו תארח אלופת בריה"מ את אלופת ישראל ותתארח אצלה, כנהוג ומקובל אצל האחרות, נבחרה כלניה לזירת האירוע. כלניה היתה מאו ומתמיד מעוז יהודי גדול. שנתן למכבי ת"א הרגשה ביתית חמה.

אך רצוי גם לזכור כי פרט לפעם הראשונה בירשון, כאשר הרוסים הסכימו למשחק אחד, ובו ניצחה מכבי ת"א (ובזכות הנצחון הטכני במשחק השני, עלתה גם לגמר באותה שנה ואף זכתה בגביע) לא ראנו כל רוח ממשי משאר המשחקים הכפולים בכלניה. שהסתיימו תמיד בנצחון לכל צד.

או על איזה יתרון מברכות הקבוצות האירופיות האחרות כאשר הן מקיימות קול ועקה. כאילו הוירה החופשית בכלניה מעניקה יתרון כלשהו למכבי? נושא אחר המעסיק אותנו - ולדעתי יתר על המידה - הוא מה אמר גומלסקי למיך ומה חושב טאראקאנוב על לו סילבר. מה אכל לופאטוב לאורי חת ערב ומה ערשה היום סרגיי כלוב.

כיוואר הקרוב - נתמקד, קרוב לוודאי, באותם נושאים. אלא שאת השמות המוכרים לנו מצסק"א, יחליפו החרשים מואלגיריס קובנה, עם סאבונים, יובאישה וחומיצ'ס בראשם. נחאר כדיוק כל תנועה שלהם. כל משפט עשוי להפוך לכותרת ראשית.

מן הצד הזה של השולחן אני כותב, אבל לאמת יש גם פן אחר. הרוסים, ככלות הכול, הם גם בני אדם. גם הם סורקים את חלונות הראווה בבריסל או באנטוורפן, גם הם מחפשים מציאות ולא נוחלים ב.ק.טס ר'אור' וב.ק.וראיוה', מוצרי השוקולד המי שובחים מתוצרת כלניה.

זה שאנחנו מייחסים להם הרבה מן המסתוריות, כאילו היו אנשים שכאז מהירה, זו כבר הבעיה שלי. נו, באיטליה או בספרד, לא טיפלו בהם באותה חריצות מופגנת כפי שעושים אצלנו.

ראו עד כמה רומה הנבחרת שלנו לשקל. לפני 30 ויותר שנים, כא לשקל. לפני 30 ויותר שנים, כא שר הלידת היתה לירה - היתה לנו נבחרת טובה וגם סופולאריה. רפול, שהיה אז קצין צנחנים צעיר, נאה בה עד עצם היום הזה, למרות העובדה שאו, כמו היום, היא לא היתה בראש שלו.

כמו היום, היא לא היתה בראש שלו.

היום, כאשר את השקל צריך להפיש היטב בכיס, יש לנו נבחרת וגם חברי כנסת בראשם. את שווייץ הארץ הערב הנבחרת באוסישקין. אולם ביתי קטן ונות, לא יותר מ-18000 מקומות. באיגוד הכדורסל סבורים שזה יספיק.

יראליהו גדול על הנבחרת בכמה מספרים. ובמי צב כזה אני לא יודע מה אמרו ראשי הנבחרת לשחקנים ב.פגישת ההיכרות" בשבוע שעבר. אילו נתבקשתי לשאת דברים לפני השחקנים על "חשיבות המשחק והמרים הלאומיים" - הייתי נאלם דום. לא יודע מה לומרין.

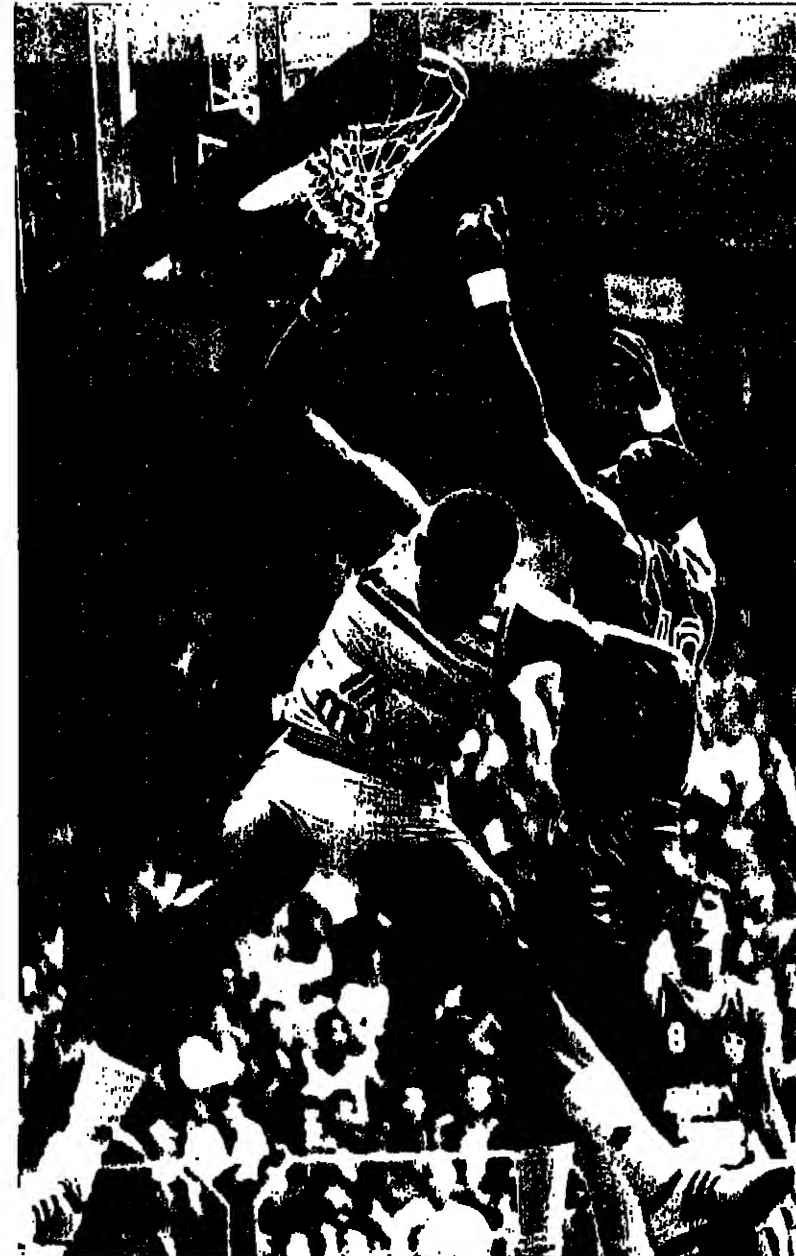
אבל השחקנים הם שחקנים. והם צריכים להתניח חם בעובדה שהמשחק יתקיים באולם הנושא את שמו של אחד מאבות הציונות, אם זה יעזור - נראה הערב.

מה שמטריד אותי בכל העניין זה שאף אחד לא מדבר על הנבחרת. מעריפים את התור במשרד הדרן' למשחקי מכבי ת"א בגביע אירופה. לא שעיני צרה, חו"ה, במכבי ת"א. אין כמו הצלחה ועמה, כידוע, קשה להתווכח. אך להעלות השגות מותר ולכן ההשוואה בין הפופולאריות של מכבי ת"א לשחקנים שחלה במעמד הנבחרת - היא במקומה.

בעשור האחרון חלה נסיגה בולטת במעמדן של נבחרות לאומיות. ישראל אינה יוצאת דופן במשפט חת העמים הגדולה, שנשאה עיניה יותר למאבקים בגביעי אירופה השונים. רק במדינות בודדות (כריה"מ, יוגוסלאוויה), ממשיכים לשמור בקנאות על הישגי הנבחרת. אך במדינות אלה - ואצל דו מת לזן - המטרה היא כפולה. להיות כדורסל-נבחרת במדינה קומוניסטית - פירושו יותר נסיעות, עוד כבוד, מעמד חברתי גבוה יותר וכו'.

במדינות המערב - להיות שחקן-נבחרת פירושו מיסדר. למה זה ככה - חברת השפע שלנו מתייבה ואת.

במצעד הספורט הפרטי שלי, תופסת הנבחרת הלאומית את המקום הראשון. לי אין בעיה של מה לפני מה רגל או מועדון.

קארל גברסון למעלה: אורל ויליאמס בדרך למטה. צילום: אורי קובנ

"ווקאם לנבחרת" אמר דורון ג'מצי (מימין) לחברו החדש במדים הלאומיים לאבאן מרסר. צילום: אורי קובנ

יחזקאל מרסר

הכדורסל

זירה חובשית

תרופות פלא

ישראל רוזנבלט

חוסר הסימטריה המשווע בין עובדת היחיד ענף הספורט המוביל בסולם הפופולאריות אצלנו לבין איכותה המפוקפקת, ליווה את הכדורגל הישראלי מאז ומתמיד. התיסכול הנובע מאנומליה זו, הוא שהיון במשך שנים אחדות מדורת ההלקאה העצמית. אין בהכרח קשר בין כמות הברכר לבין טיבם של התרופות שאותם היא מולידה. כלל זה חל גם על תרופות הפלא שנוצקו ונמשיכו להזרוק למערר בליט הידוע הצבעוני, כל אימת שהכדורגל הייצוגי שלנו ימער, בין אם תהיה זו מעידה מקובלת ובין אם מעידה רבת, כמו זו הנוכחית. שרשרתה הרבה והפיקה לאכל אפילו גל שלם של הסברים אינפנטייליים.

תרופת הפלא הראשונה שנוצרה להביא מזור ריזקאלי לכל חולייו של הכדורגל הישראלי, נתנסה כנגד, בסיסמה פשטנית שהורכבה ממנה מר שים אחרי: "מקצוענות". מי חזר את סיסמת הקסם הונו שאמורה הייתה לתחתשבה לרמה הידועה, למי סר העבודה הקלוקל במגרשי האימונים ובשרות המשחק הירוקים?

ובכן, מה כמה שנים הכדורגל הישראלי הוא במעמד מקצועני, באורח רשמי, so what?

אחרי שתרופת הפלא הראשונה נתנסתה בים החובבנות, הגיע תורה של תרופת הפלא השנייה - "כדורגלנים יפים". יבוא של שחקנים יפים אבל טר בים וכן... יעלה את הרמה, ימשוך קהל למגרשים, יחולל את המיפנה.

שטריות במין עגבניות, לשום מדינה באירופה לא יבואו שחקנים יפים לפני שרשעות אותה מדינה עמרה משתית מקצועית-כלכלית סבירה. כך היה בספרד, איטליה, גרמניה, הולנד ובלגיה. לנו אין אפילו אתריותות האלגנטאיים לקימה של תשי' חית כדורגל מקצועני. מבקשים להניח דובובנים על הקצפת, בעוד התצק נשרף בתנור.

- חזן מה, מרקיו, קיימות עוד איראלו בעיות קטי נטנות, כמו למשל:
1. איך, מבחינה ציבורית, יכולות בים קבוצות המהונות לקונסולידציה של חובותיהן העצומים למסיהכנסה, לערוך מסעות רכש באירופה?
 2. אילו שחקנים יסיכמו בכלל לשחק בישראל המבודדת, כאשר לקידום שאיפותיהם המקצועיות נזכר להציע להם רק השתתפות במשחקי ה-איינטרטוטו?
 3. או, שמת מדובר בשחקנים שהם בסיום הקריירה, רה ובואם לארץ הקודש יאפשר להם לזכות את יציאתם לגימלאות כשנה שתיים?

חסיד היבוא חור מרבים להסתייע במצב ככדור סל, אבל מתעלמים מן השוני העצום בתנאים, ואין הבוונה רק לעובדה שהכדורגל הישראלי מסונף לאירופה ונהנה מכך הנאה טרובה. כדורגל שלנו אין יבוא מוסדר ומוסמ, אלא שטפון אמריקני של "וריס", "מתאורחים" ו-מגנייריים למיניהם, את עקבות השטפון הזה שנמשך שנים, רואים בלינה שבה כמה קבוצות אמר ירקיות אותן "מקסטיס" ישראליים. שום תרופת-פלא לא חושע את הכדורגל הישראלי, רק עבודה קשה וסליחה על הביטוי... עבודה קשה ועוד עבודה קשה, מי שבכל זאת רוצה לעסוק באמריגנות, יכול במקום יבוא לעסוק ביצוא...שלתרופות פלא.

ספורט בלי אבא

שעיהו מורת

דוד בן-גוריון, איש התנוע והמעש, הרועה הירחני והמנהיג, שהעביר את העם הזה בין חזקת מן התלות לחירות, רשאי לשאת גם באחריות להחמצה הגדולה הראשונה של הספורט במדינת ישראל. ראשי שיער בעת מקודה, לפרק ולהפיל מחיצות בין מהתורות יריבות בנפש, כשם הממלכתיות, חותיר - אולי מקוצר ראות ובוודאי מחוסר תודעה - את "הירות השרירים" שבזוויה ברי אשני כיתות. עובדה היא, שכמעט 38 שנים אחרי הכרת העצמאות המדינית - מצוי עדיין הספורט שלנו כאילו ב"גולה" - שכות, עובד, מנוון, רצוף ועדות חקירה ובריקה - עם מעט מאד הישגים של ממש.

רק צירוף מקרים הוא, שמזכירי של בן-גוריון, יב"א יצחק נבון, מי שלימים היה תשאי החמשי של מדינת ישראל וחמויק היום בעמדות ביריות של סגן ראש הממשלה ושר החינוך והתרבות, ממי שר בררר של מנור ורובן, גם אצל השר האחראי היום לגורם החינוכי-בידורי החשוב הזה, מצוי הספיר רט כסדר עריפות נמוך, כך לפחות הדגשתי וחיצוני. ובמאן, לא רב התרחק אל צעיר ישראלי, צבר, המופיע במדים הלאומיים ואינו מתחרט, השבוע, על קביעתו, שאין להרשות שיתוף בני המיעוט הערבי בנבחרת הכדורגל.

יש קשר בין התקף הזה שבין שר החינוך והתרי כוח הספורט, שהוא אחראי לו ממלכתית - וחוסר החינוך והעדר התרבות אצל הספורטאי, נציג העם ומי שנוטף גם היום להתחמק מן המעורבות והאחי ריות, ישא בתוצאות של מה. יש עמים, שהעמידו את הספורט כסדר עריפות גבוה, אלוף עולם ומנצחים אולימפיים, אצל אלה, מעניקים למדינה בהישגיהם יותר מאשר מרליות, יש מי שהפכו את הספורטאים המצטיינים לתועמלי נים בגופיות ובנעלי התעמלות, רוב העמים מתייח סים לספורט בטבעיות, כחלק מאורח חיים, שיעצב מאות בשנים להיות מכשיר חינוכי, בריאותי וכירי רי, שיש בצידו גם ייצוג לאומי, הענים והמפגרים

וגם השנה, בתקופת חג המולד, ממשכים במבצע המסותרי:

חגיגה של כדורגל אנגלי

חופשת של 11 יום, הכוללת צפייה בארבעת משחקי כדורגל מוצלחים ביותר: אנגליה - צ'כיה, גרמניה - אוסטריה, סקוטלנד - אירלנד, וספרד - צרפת. כרטיסים למועדון: 19.12.78. מועדון מסולי מעריב, ספרות מעריב, קרליב 2, ת"א 101, 03-4399903.

מה עשה סיני בדרכיו

מחצית ראשונה	מחצית שנייה	בעיטות למסגרת
0	0	0
0	1	0
4	6	0
4	4	0
0	0	0
3	1	0
0	3	0
5	5	0
1	3	0
1	3	0
0	1	0

סיני אינו אוהב לרוץ הרבה, כאשר אינו נשמר, מעדיף להיות בטבור המגוש ורוצה שכל הכדורים יעברו דרכו. אם שומר איש צמוד נושף בעורפו, מוריד למחות שני מהלכים מתנועתו, הראוי: מיקו כהן גור אותו בדרכו למאסבינות כמעט מוחלטות. אבל סיני יתחיל לרוץ כאשר יראה כדור שנחנף מתהננה, מן מנו נוקשה, לעולם לא יכנס למיאוז. יעדיף לכדור ולהשתחרר ממנו, את עצמו כמעט ולא ישלח קדימה, תמיד יחפש לשלוח את הכדור לחלוץ מהיר ממנו.

תיקול
אינו אוהב לתקל, צונם בגופו וחלש יותר מרוב שומריו, באחרונה, כש' התחיל לחזק את גופו לוא מלטה מדי פעם את כוחו בתיקולים, אבל מסתפק בגליציים" די עדינים. אינו מסוגל להגשים לחיזוק חזק עם שום יריב, זה אינו תמי קינו (לשם כך ישנם אף חויו ואלי כהן בקישור) וזה גם הצד החלש ביותר שלו. ממסכורתו כמגן לא יכול תמיד להתמנס.

יכולת סיום
מי כמוהו אוהב להבקיע, אבל מי כמוהו יודע שהמקומו הראשון במערך לה במסירה וביצירת מצב ההבקעה לחלוץ, כמעט שאינו בועט לשער, כאשר הכדור אינו נייח.

בעיטות עונשין
אוהב מצבים סטאטיים, את הקרנות המסובכות מהאדן ואת כל בעיטות העונשין, איש לא ינזול ממנו בהמועל ת"א, הבעיטה הישירה לשער היא אצלו בעדיפות ראשונה, בועט בעיטה מלאה, בעוצמת אדירה, באחרונה, אינו מבקיע הרבה, היטיבה: חתולה שהחוללה אלוף, מצני בה מולו חומה מעובה במיוחד, לסיני קשה לטובב כדור עונשין חזק, בדיוק החוסר ממלמיליאן.

משחק ראש
מעולם לא כמן עליו בנושא זה ולכן לא מניסו ום לא יודע כיצד להתמודד בקרבות אוויר, בדרכי, מול מיקו כהן הגבוה ממנו כמעט בראש, נהג שלוש פעמים - ורק כא' שר כהן היה רחוק ממנו.

הופעה כללית
לא סתם נאמר עליו שהוא הציר עליו בנויה כל המועל ת"א, שחקנה מסתכלים תמיד אלו וסומכים עליו בעיניים עצומות, בדגעי האימוק שלו, יגורו איתו את כל קבוצתו, אבל דוד שוויצר, כאשר מאמניו בעבר, זודע שסיני מסוגל לתת, בכל דג, את הברקות המשחק, אך הובקע שער המועל בדרכי מתגבהת עונשין של סיני, כמובן, גם במשחק וועי שלו, כמו בדרכי, נרם כאבי-ראש רבים למיקו כהן ממבני.

מסקידיו
אחרי כשלוש חבחרות, קמו לסיני מבקרים רבים, אבל גם אחרי הופעת חיוורת בדרכי, לא מעיב שום ענן על יכולתו כשחקן. בשביל המועל ת"א (אחרי דיה, סיני יש רק אחד, שם שכאילו הבקע לשם המועל ת"א, שקליות" יש לו למכביר וגם חזיו לו בהמשך הקריירה שלו.

הכדור של הוועל

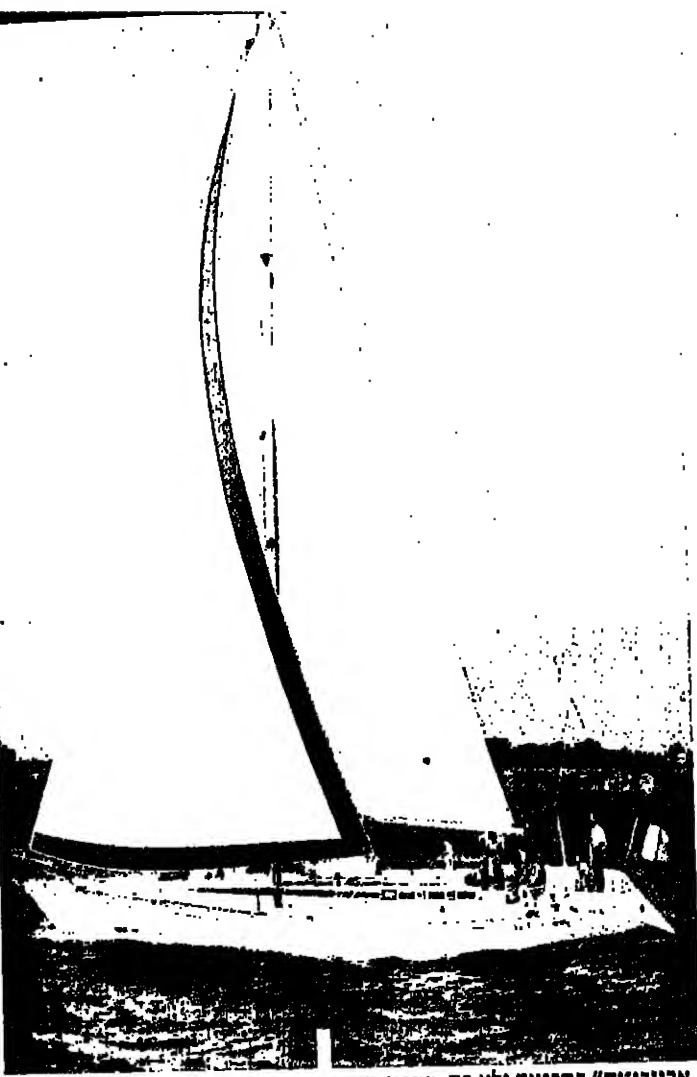
טמפרמנט
חזק! אמנם לקבל מכות בואבנות וזאבים, במחלק המשחק, אבל גם מיקו כהן, שומרו בדרכי, לא הצליח להוציאן מכליו, סיני, קשהו אבל יותו מוח שחקן, לא מניב כלמי מגניו ובוודאי שאינו מחפש מגיעות ממליו בפוגעיו, עליו אישיותו, אינו מודרג במגרש ולא מלהיב את חבריו, אך מסידה טובה אותה שלו שתרמה לשער, תהליב לבדה את כל הקבוצה.

התאחדות הספורט

הגלובטרוטרית הראשונה

לאולם קטנטן, מואד קאמרי, באוירה כמעט אינטימית, נעשתה בשבוע שעבר היסטוריה: לינט ווארדו היתה לאשה הראשונה שיחקה במדי להקת הכדורסל והבידור "האולם גלובטרוטר". זה היה משעשע, אמרה לינט שקלע שבע נקודות בתוך קצת יותר מ-15 דקות. ההודמנות של המאה הנוכחית, היא הגדירה את המרימירה, רק 3250 סקורים היו באותו מעמד בעיירה סמקווי, מדינת וואשינגטון שבמערב ארה"ב. ה"טרוטרס" ניצחו את יריביהם הקבועים ווואשינגטון ג'וראלס (ועמם חופיע בעבר ג'ק צימרמן) 65-81. כך פתחו את הסיור השנתי שלהם בעיירות הנידחות של ארה"ב, אחרי 26 נצחונות

ללא הפסק, בסירימיס לעונה ה-60 של הלהקה שהיה באוסטרליה. ווארד, 26, נחשבה בתקופת לימודיה במכללה לשחקנית הטובה ביותר בארה"ב. ב-139 משחקים, בשלוש עונות, קלעה 3649 נקודות. אחריכך היתה "קפטן" נבחרת הנשים של ארה"ב באולימפיאדת לוס אנג'לס, שיתקה עונה אחת באיטליה והספיקה לייצג את ארה"ב גם באליפות העולם בברזיל. אבל עכשיו לא מדובר בקליעות אלא ב"שאו", אמרה אחר הופעת הבכורה ב"קרקס הכדורסל הטוב ביותר בעולם". לפני 16 שנה ראתה את ה"טרוטרס" לראשונה. יש לה ללקחה קשר ישיר: בן דודה היה רוס אוסבי, מגדולי הלהטוטנים ובדני הכדורסל בכל הזמנים.

"אביוניים" בסרטים ולא רק בסרטים

בלת'רושל הוקרנו הסרטים הללו שבועיים - וקצרו הצלחה מסחררת. בהקרנה הנוכחית יש כמה סרטי פעולה מרתקים של אלופי גלשני הרוח, כיצד בונים קטמרן, משחקי גלים בתאווואי, "גביע אמריקה", מוריצו מפרשיות ואפילו סרט על עוורים הלומדים את תורת השייט, מומלץ - כמיוחד למשוגעים לים.

לינט: הקרקס הטוב ביותר בעיר. (צילום: ג'אמא)

ה"שוגון" לים - ואכטות, סירות מירוצי וכל מה ששובע מזה - הגיע גם לישראל. מדי שנה גדל מספרם של בעלי הסירות במארונה בת"א - שלא להזכיר כבר את ה"דלוקים" מכבר על הכנרת. בכמה ערים לאורך החוף מתכוננים לבנות בעתיד עוד מארינות (למשל - הרצליה) כך שהחוג המיוחד הזה בחברה הישראלית, יתרחב ויילך. וי גם הסיבה, מן הסתם, לקיומו של פסטיבל סרטי שייט וספורט ימי, השבוע בארץ. יש קהל גם לזה. הפסטיבל, בחסות מולקת התרבות של שגרירות צרפת בישראל ובשיתוף התאחדות הצלילה הישראלית, החל בראשית השבוע בחיפה, ויד לעכו. היום הוא בתל-אביב (2 הצגות ב"4 אחה"צ וב"8 בערב ב"מכון הצרפתי", רח' הירקון 111). במוצ"ש - בכרמל תרבות צרפת בבאר שבע (למרות ששם אין ים). הפסטיבל הוא במסגרת "מפעל ערים תאומות" עכו ולהירושל (צרפת).

המחבט של שנת 2000

תכן שזה יהיה מחבט העתיד בטניס, פיתחו אותו לואיס ברגלין (מימין) שהיה מאמנו האישי של אלוף וימבלדון, השוודי בורן בורג והרוויזי פישר, מהנדס אוירונאוטי. מלכד העובדה שהמסגרת אינה סגולה. כמו במחבטים המקובלים - ובצורתה החדשה היא מעניקה לשחקן יתר שליטה על המחבטות. יש בבבטיס הקת של המחבט כפתור, המאפשר למתוח את המתירים, בהתאם לצרכי המשחק.

הסמל החדש של עתונאי הספורט (צילום: ש. רחמי)

גם לעתונאים יש סמל לדש המעיל

לעתונאי הספורט בישראל יש מעטה סמל משלהם - סיכה דש, שחיתסר היום, באסיפה הכללית של עתונאי הספורט לכל חבר בתא. הסמל עוצב בידי האמן עמנואל קייפניס, 49, ולד תל-אביב, שיצירותיו ושיטתיו קיר שניצב וכללים באוספים רבים בארץ ובחול. את הסמל - מעין חצי מגורת קנים שבקצה העליון שלה להבה או ציפורן של עט - עיצב קייפניס לעתונאי הספורט - ללא כל תמורה. הסמל הוטבע בידי חברת "צחובני" למדליות, סמלים ומגוינים מת"א.

הסמל החדש של עתונאי הספורט (צילום: ש. רחמי)

מחפזידי

זה סוחט, אבל עובד

זהו המוטו של מועדון הבריאות והכשר הגופני "נאוטילוס", שבמלון הילטון בת"א. בהנהלת המועדון דריווס, כדורגלן עבר של בכדורמים. "יומי אינו מעביד רק בפרך את שוחרי הכושר הגופני, וה"סופר סטארים" של הספורט הישראלי. הוא גם עושה נפשות להחדרת המודעות הספורטיווית בקרב העם.

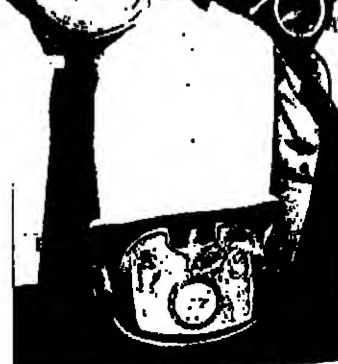
בשבוע שעבר אירח "נימי" בקולנוע "דקל" בת"א. בצוותא עם לולי לייבוזיץ, מנהלת "המרכז האירובי" ברמת השרון, כוכבי ספורט לערב ראיונות משולב בהופעת מחול אירובי והצגת שיטות לחימה והנחה עצמית של קארטיסטים, טכנל הכנסותיו קודש לאיל"ן.

כוכבי הספורט ליד המיקרופון היו מיקי ברקוביץ', "קפטן" אלופת הכדורסל מכבי ת"א ונבחרת ישראל, בוני גינצבורג, שוער מכבי ת"א והנבחרת הלאומית, וכוכב העבר של נבחרת ישראל בכדורגל מרדכי שפיגלר.

מיקי ברקוביץ' גילה שמחבון ההצלחה שלו בין הסלים הוא קודם כל - הכושר הגופני.

כשנשאל ע"י המנחה, אלו ישראל, אם הוא יכול להשוות בין הכושר של קבוצת כדורסל וקבוצת כדורגל אמר: "מעולם לא ראיתי אימון של קבוצת כדורגל. אינני רוצה להיכנס לבעיות הכדורגל מפני שאינני מבין בזה. "מטלה" שפיגלר העיר על כך: "מיקי, אני מכיר הרבה אנשים שעוסקים בכדורגל המכבינים פחות מזה..."

בוני גינצבורג, על כשלונו נבחרת

מיקל עם התגבורת (תצלום א.א.)

הכדורגל במקדמות הגביע העולמי. היתה עלינו התנפלות מהממנות. חשבתני שעומדים להעלות אותנו לגרדום. והמחיר ששילמנו? שאל אלי ישראל, ששילמו אותנו כבר במכס. אני משוכנע שאילו היינו מנצחים המוכסים בשדה התעופה היו סוגדים לנו כמו בתאילנד ולא היו מפשפשים בכלל במוזדורות. מוטלה, מה בעצם עשית באוסטרליה? שאל אלי ישראל. את שפיגלר והוא השיב: "לא יכול להיות שאני אשאר בארץ ובוני גינצבורג ואבי כהן יהיו שם ואחר כך יסבירו לי מה היה שם. הם לא מספיק מבינים בכדורגל..."

וכדורגל יש לנו היקשה ישראלי - אין לנו כדורגל משובח ואיננו מתמודדים עם ברזיל מי וכה יורח פעמים גביע העולמי. הבעיה שלנו היא בניהול הכושל. המנהלים שלנו יכולים להיות אזהרים טובים ולא מנהלים". מארת הנוכחים נהנהו מתוצגות אופנת של "גלי". היפים והימנות על הבמה דינמו לא את האופנה הספרטיבית, אלא את אופנת השיק.

(בוריה ביגמן)

הגורה אחת מספיקה לו

מ"עטים יודעים כי הביטוי המונחי לתואר "אלוף עולם באיגרוף" היא חגורת עור עבה מאוד, אבום ענק והרבה ברזלים מצועצעים, עם פיתוחים אמנותיים ותבליטים. מייקל ספויקס, אלוף העולם במשקל כבד, שנטל לא מכבר את הכתר מראשו של לארי הולמס, נאלץ לוותר על תוארו כאלוף העולם במשקל קל-בכד - בו זכה קודם לכן. לאחר היסוסים רבים, החליט ספויקס, כצפוי, לוותר על התואר הקל יותר - וכך להוציא מידיו את שלוש חגורות האלוף שבהם החזיק (שתים שתלה על כתפיו ואחת שהוא אותו מעל ראשו) ולהשאיר בידי את חגורת האלוף בכבד (על המתנגדים).

מאחורי הקלעים עוסקים כבר אמרגנים ממולחים, שרואים את המיליונים, להכין את קרב הגומלין ספינקס - הולמס, למרות שהאחרון הכריז אחר הפסדו כי הוא מורש

מחפזידי

מבטקסטים

לאבאן קרטיס מוסר.
 נולד: 13 בינואר 1958 בג'ורג'יה,
 ארה"ב.
 גובה: 2.07 מטר.
 משקל: 99 ק"ג.
 מספר נעליים: 50
 מצב משפחתי: נשוי לשרון
 (וזקחה במקצועה). אב לדיאן (3).
 שירה: במכללת ג'ורג'יה מ-1976
 עד 1980.
 גברון: בסיבוב 3 של ה"דראפט"
 עבור "סאן-אנטוניו ספרס".
 בהופעת ה"א": מאז 1981.
 הערב - בהופעת בכורה במדי
 נבחרת ישראל נגד שווייץ.
 צילום: שמאל דהמני

הכדור אף לא חל

לא על הכדורגל לבדו

משפחת ברדה בהרכב מלא - עם הרעייה מול דבת מיכל (8), והבנים ליאור (4 וחצי) ואסף (שנה וחצי חודשים).

הכדורגל

מפסידן של ממש

ממשחקי קדם גביע העולם בכדורגל, יצא נסים ברדה כ"חור" של ממש. לא ע כלבר שאי בר את מקומו בהרכב הראשון של הנבחרת - גם הספיד והנסה של כ" 4 מיליון שקל, שכן מצטבר מעבודתו כגן.

משימת הנבחרת העולמית חבכה מברדה להיות עם הנבחרת זמן ממושך במיוחד: 25 יום במחנות אימונים בגרמניה: 15 יום - בארצות הברית: 24 יום במחנות סעודיים בארצות הברית: 15 יום - בארצות הברית: 24 יום במחנות לכמה ימים בדרום, פה ושם, לשם אימונים או משחקי מבחן.

לפני משימת גביע העולם היו לנבחרת 170 שעות חופשה שצבר במסך. כל ימי הנחת הללו נעלמו בלא היו - וקים הוא ג... חובה של 90 שעות, בחישים האחרונים ראה את תולדות המשי כרת של מצטטק והולך, עליפי הערכת הספיד כ" 4 מיליון שקל.

כדי להכניס את המיגור הזה, צריך עתה ברדה לעבור חצי שנה ללא זום חופשה אחד וז... אגב, המענקים שקיבל בנבחרת, לא יגיעו לכיסו הם יעזו לו לסלק וחבתי ל... מסדהנסה.

הכדורגל - לפני האשה...

בבית משפחת ברדה בפ"ת, יש מול הנסן את אשתו מול, והבן ברוחמו כן 12 וחצי בכיתה הספיד כבר או ידעו השניים שהרגל העיר אתם להיות בעל ואשה הוא גם מוקד להבדל, לא חו' וחלקו יש לו עסק עם מי שזראש שלו בכדורגל, ואל מחשבתו שיהי ישלח בנחתו תרעל שאצלי קורם כל הכדורגל - אחרי כן האשה.

מול רצתה את נסים והכדורגל לא יכול היה להפריד ביניהם. היא באה לראותו בכמה משחקים, אך כאשר ראתה כיצד נפצע, לא יכלה לט... את את הסבל - מאז היא נושבת בבית ומריחצת

ברדה: "אילו הייתי שם (בהרכב) יתכן שזה היה אחרת..."

שנים בין 11 הקבועים בתכלת לבן, על כך הוא מתקשה לסלוח למאמן יוסף מירמוביץ, שחיפש כדוריו, שחקני"שמה" לוחמים שאפתנים - ושכח שיש לו אתר כזה על המפסל...

"אני סקורן לרעת למה לא שחקתי, אולי כשני היה יקרים - מירמוביץ סוסיסוף גילה לי..." מימים אלה, שכל מי שיש לו אין לו מה לומר - מותר לשלח חיצים מורעלים בשחקני הנבחרת, לאחר כשלושם בנביע העולם - הוא מחרן ל"גול" הזה, "לעתים אני מוצא עצמי סוקע בחושבה שאי לו אני הייתי שם ומשחק - אולי כל זה לא היה קרה, אבל עכשיו אני מרגיש עצמי נקי".

נסים ברדה, נקי"כפים מכל אשמה בכשלונו הני כרתה, ועם שתי כפות ידיים מלוכלכות ומגוררות מעוררה.

צילומים: אורי קובה

המכרה הזה

המעריצות והאהורים לא מנסתעים עליו לבן קש תחומות ולהנצחת תמונות משותפות. בחשור את לאחרים, נסים ברדה הוא, אגסי כוכב, וכלל זאת היה, מכרה של זהב" לקבוצת נעוריו מכבי רמת עמידר, בחמש שנים, הוא הכניס לקופתה הולד 105 אלף דולרוט - סכום שיא שלא שולם כמותו בער אישורו כדורגלן כ"שוק" השחקנים הישראלי.

מכבי רמת עמידר יודעת לכלכל את צעריה ככל מה שקשור בכדורגל לא מוכרת אותו לצמי תות לשום קבוצה - אלא רק משאלה מדי שנה למי שמשלם יותר, משלש שנות ההשאלה למכבי פ"ת, נרפה עמידר 63 אלף דולר, כאשר חשש אל למכבי נתנה נקבע שעמידר תקבל 40 אלף דולר בשנתיים.

אלבר מהמסך, וכזה עמידר במהלך השנים ה"לנס בשחקני חינוך, שבאו והלכו - והכל משתנה...

מאיר ריפמן

בשבוע שבו דיווחו העיתונים על ההחלטה להעניק ביום העצמאות השנה את פרס ישראל לעמל כפיים - גילינו שגם ב"סדום ועמורה" של נבחרת ישראל בכדורגל - יש צדיק אחר, הראוי לפרס: השכיר היחיד מבין כל "הקצוענים" בסגל הלאומי, לאימוני קבוצתו והנבחרת הגיע תמיד כשידיו ערוין שחורות - מעבודה, נסים ברדה, 29, מכבי נתניה, פועל שחור כורר בין כוכבים בשדה - ומחוצה לו, חשמלאי רכב במוסך של קואופראטיב "רן" בפ"ת, עיר מגוריו.

רכב הכריו לנבחרת, אם לא כולם, אינם יודעים איך נראה הבוקר, נסים יכול לספר להם על כך - אפילו - אך עולת השחר, שבו, שעה שהם עוד חולמים או מתחפכים במיטותיהם - הוא כבר יוצא לעבודתו במוסך, אצלו יש סדר בחיים: השכמה ב" 5.15 בבוקר, (לעתים גם ב" 4.30), תחילת עבודה ב" 6.30, סיום ב" כצדריים, השעה שבה ה"כוכבים" יוצ' אים לשבת בבתי"הקפה, מקום ומושג שאינם במילון של ברדה.

בעידן שבו השחקנים משתכרים עשרות אלפי דולרים (ארמלי - 90 אלף דולר, ורבים מקנאים בהם - ברדה צריך להיות הסניגור של עצמו: "לא נולדתי עם כפות וזה כפה, כבר עכשיו אני חושב על היום שבו ייגמר לי הכדורגל, האוהרים לא יפרנו סו אותי ועם הכתבות בעיתונים - אי אפשר לקנות במכולת".

מילדותו, כל עולמו הוא סביב הכדורגל, שאף להיות "השחקן הטוב במדינה", חלום ילדות, כמו שאותים רוצים להיות רופאים שחקני תיאטרון, טייסים, והוא שילם מרצונו כל מחיר שהיה רדוש, כדי להתקרב למימוש החלום הזה.

חשש שנים בבית"הספר הסמיך לו, לא מצא מר גזע לרוחו הסוערת ולאחבתו הגדולה לכדור, "שי געתי את המורים", הוא נהנה להזכר עתה, "הייתי לוקח כדור לבית"הספר, מקפין אותו מתחת לכסא באמצע השיעור, המורה איימה שתוציא אותי, הקי מצתי שוב - ואז לשמחתי היא סילקה אותי מהכ"י תה, יצאתי בריצה כדי שלא תתחרט..."

הוריו לא סלחו לו בריחתו מבית"הספר, אהבתו לכדור עלתה לו גם במלקות שספג מעת לעת בבית, אבא הטיפף לי מכות והשאר סימנים כחולים על גופי, וזה לא הכל: גם קשר אותי בחבל כדי שלא אצא לשחק כדורגל."

טרגדיה במשפחה

אך כזה הרצון היה גדול וכו' יכול היה להתגבר על כל המכשולים, שחקן בקבוצת הפרבר מכבי רמת עמידר, כשהרגיש עצמו כשל, ביקש לעבור למועדון גדול יותר, ממואר יותר, לאחר מאבקים ממושכים הגיע למכבי פ"ת, מכאן כבר היתה הדרך הלאה קצרה יותר והחלום - למציאות: יומנו לנבח"ר האולימפית ומאחר יותר לנבחרת הלאומית.

את הצלחתו במסלול זה הוא זוקק לשלושה מאמנים: משה מאירי, זאב ולצר ויוסף מירמוביץ, במקרה אחר התברר שההשקעה בכדורגל היש תלמה, אם כי זה סיפור טראגי בנו שחלה מת בגיל 3, אחרי יסורים רבים ועשרות ניתוחים שעלו הון עתק, הכדורגל היה לנסים בבחינת "ריפי בעיסוק", מן הטרפיה הכרוית, כאשר הוא מפליג לעבר, נגר שא זה עיצו מתמלאות דמעות וקולו רוטט: "הייתי עולה לשרה כשראשי שקוע במחשבות על הבן, טיפלו בו שלוש שנים, ער שנפטר במוסד כנהגיה, הכדורגל היה אז הרכב היחיד בעולם, שעור לי בלעירי הייתי נכנס לרכאון".

אחרי כך הוא זכה לגמול - כאשר נולד בנו ל"י אור כיום כן 4 וחצי, כחור הלידה פרק את תיסכר לו, קפץ משמחה וצעק, יש אלויטו הוא החור ל"י הרופא לא הכין מדוע הוא "משחלל" אבל נסים חתם את פיו והשיב לו: "את זה אני יודע", והיה מקרה אחר, שבו רוקק הכדורגל, התחיל פצע עמוק בליבו, שרם הגלידה התרחק מן הרכב הראשון של הנבחרת בקדם הגביע העולמי, אחרי שהיה שלוש

שניים החובשים רכבו היחידים בנישוקים וספק חס לנס רכסור.

נסים ברדה קם ב" בבוקר כאשר חבריו הכוכבים עוד שקועים בחלומות מתוקים - ועובד שבע שעות יסידים, במוסך האוטובוסים של "רן", רק אחרי כך הוא מגיע לאימונים במכבי נתניה או בנבחרת, לעתים כשכפפות ידיו עדיין מגוררות - עדות לעיסוקו האחר ■ "כבר עכשיו אני חושב מה יקרה כאשר הכדורגל ייגמר לי" ■ ידוע כ"הרגול שמטילה ביצי זהב" עבור רמת עמידר, הקבוצה לה הוא שייך לנצח ■ במסע הנבחרת לחו"ל הפסיד 4 מיליון שקל.

הכדור האדום

בדיוק כמו ואלט - אוסטריה סוחפת אותך...

ג'ון בון וואלס - אוסטריה סוחפת אותך, מלאה שחמורת חיים
מחלוקת סוחפת, כדור האדום - כדור האדום
סוחפת סוחפת אוסטריה סוחפת, אותה גילם בחבלה טובה
של חבלה חזקה מכל העולם, שואף אירי צה ומתבשם מהתחושה
המסחרת של היריב והבן על צמחית העצים ועל מסלולי ההחלקה
בכל מקום - יופי שופע, שקט נעים ואוסטרים שידועים לארח.
ערים נודעות ומיוחדות, דרכים נפלאות ונוף מעורר
הומאנויות, שופעים ומפוארים וגולש, עוגות ושוקולדים, בירה וצין
פל מסמנת ומייס בארץ אחת מקסימה.

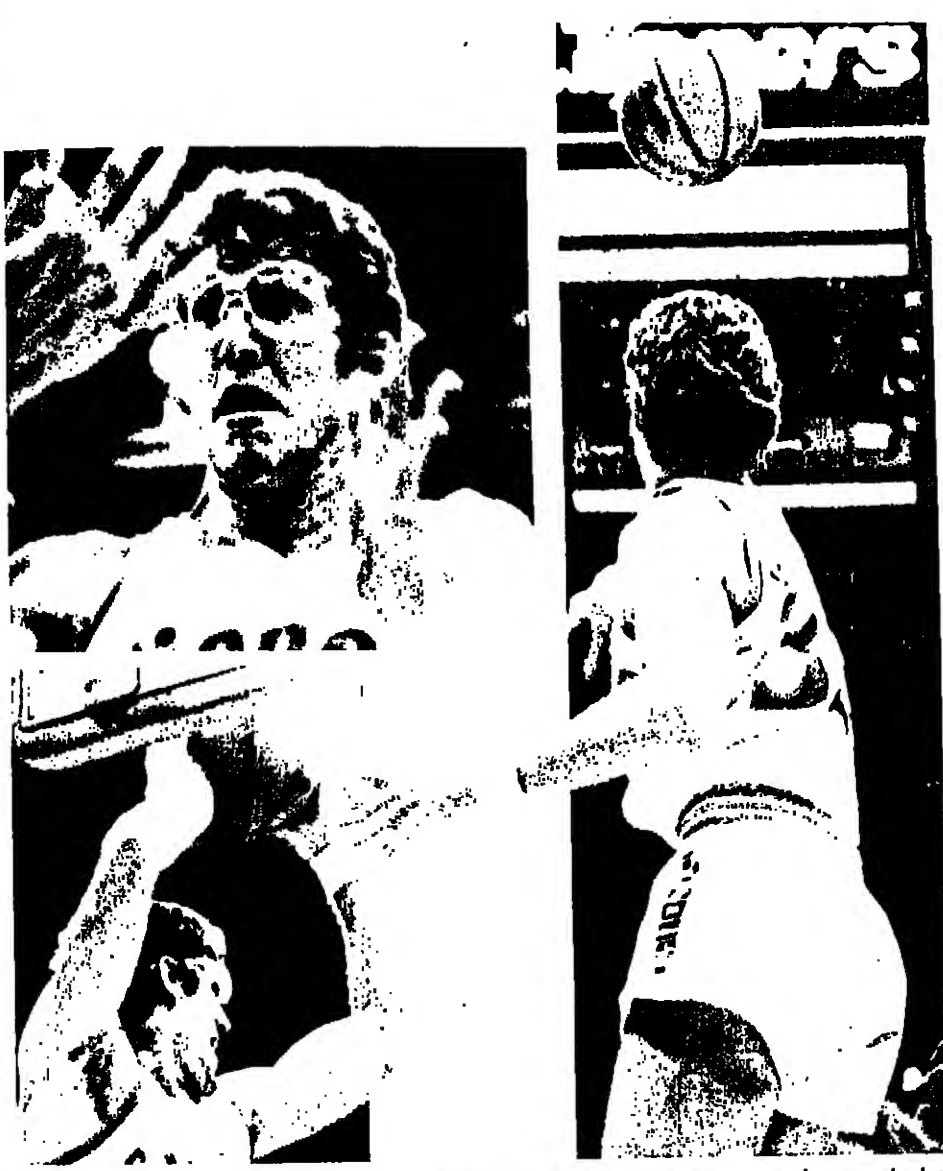
חמלוקי סקי בינלאומיים מצפים לך, בין חורף באחדים:

Badgastein	Innsbruck	St. Anton	Zell am See
lgls	Kitzbuehel	Seefeld	

גורש למשורר נחבא אופסר, מנחל ארץ או למשורר חמלוקי
ותקבל חוכרת צעירות ופריחת נוספות על חמלוקי החורף
באוסטריה.

AUSTRIAN AIRLINES

חל אביב, רחוב בן יהודה 17, טלפון 652244 ■ נציגות משרד התיירות האוסטרי

ביל וולאטון, "הלווח הטוב ביותר, האישיות הטובה ביותר".

המתים של מילרליפה 76, בתום אותו קריבגמר גדול בשנת הכתרה, שבו קלע 20 נקודות, קטן 23 ריבאונדים, ביצע 7 אסיסטים, 8 חסימות ושלה את ג'ורג' מקנינס מתוסכל לביתו ואת ד"ר ג'יי

האדום של הירוקים

הנצטלמו אל המיקרוסופ, כשבפיו הכוזה נלהבת: "איוה כשרון איוו השראה ההתלהבות כהתגלמו תה..."

מאמנו ראו, ג'ק ראמו הקשות והסכן בשבועות, אמר: "ביל הוא השחקן הטוב ביותר, הלווח הטוב ביותר, האישיות הטובה ביותר - שאינתי מימי". ואילו ג'ון האבליצק, מאגרות ה.ב.א. וה"סלטיקס", טען שהוא "הכדורסלן שמגלם את כל מה שהמשחק נועד להיות". דייב קאונט, גם הוא אגדה, אמר שהוא "שחקן הציר הטוב ביותר שידעה הליגה - ועדיין לא מיצה את מלוא יכולתו".

אלא שער מורה החלו הצרות - כלומר הפציעות והביקורים התכופים אצל הרופאים גילו כי גולד עם מוח עקבו השמאלי מונע מן הרגל לגזע לצד" דים ולכן יש לחץ בלתי רגיל על כסיס הרגל. אחר כך נתגלה גידול בגולד הימני, ארבע פעמים נשבר זה עצם קטנטנה בכך הרגל השמאלית - עקב עומס יתר ומאמץ אירי, במשחקים אותם כינה "מרתון על הפארקט". בסדרת ניתוחים ארוכה שעבר בבית"הס" פר לרפואה של מכללת "סטאנפורד" היוקרתית, שחזרה רגלו, הרופאים ראו בו "מקרה מעניין -

אלכס דורון

ארבע שנים לאחר שהרופאים קבעו כי לעולם לא יוכל עוד לשחק כדורסל, חזר רם עתה וייליאם תיאודור (ביל) וואלטון - הלא הוא "ביל ד"ר" - מכוון העצום ל"בוסטון סלטיקס", הקבוצה שאותה העריץ תמיד מרחוק. "אני עדיין כהלם משום שמבחנתי זה חלום ילדות שהי תגשם", אמר מי שגם כונה "התקווה הלבנה בספר רט הנשלט בידו שחורים".

גורלתי כטאן דריאנו כמעריץ נלהב של הסלטיקס. לא היו לי הרסומים רבים כאשר החלטתי דוכן אשחק העונה. אני מוכן לעשות כל שאירש כדי שבוסטון תוכה בתואר ה.ב.א. ה-16 שלה, הכי ריו וואלטון, תהליך העברתו מ"לוס אנג'לס קליפ" רס" לבוסטון, בעיסקת חליפין - חמורת שחקן הציר של הסלטיקס" סורדיק מאכסוול - כלל מברקים רפואיים קפדניים ביותר, ממש כמו של טייס חלל. אבל לאחר שנתקבלו התוצאות המספקות - גור על עצמו שתקף, מעתה הוא רק משחק, קילע, חוסם, קוטף, נלחם מתחת לסלים...

הרמות הטארגית של הליגה

וואלטון, 32, נשוי, ביישן, חסרן, מופנם ומתרחק מהבריות: מתראיין רק אצל מי שמכיר היטב - ויתור על יתרת השכר שהקליפס"ר ובה לו מאשתקד - כדי שיוכל לשחק בבוסטון. הסלטיקס" הסכימה להמשיך ולשלם מחצית משכרו השנתי של מאכסוול ול יותר 800 אלף דולאר, משום שהקבוצה הקטנה מלוס אנג'לס אינה רשאית, עלפי תקנון החסולים של ה.ב.א., לשלם סכומי ענק כאלה...

בעונות האחרונות היה ביל הארמוני אחת הדמויות הטארגיות של הליגה - משום שהתקשה להשי תחרה ממכת הפציעות המלווה אותו מאז נעשה מקי צוער, רגלו השמאלית, המעולקת, היא מפחדת הרכיב שלה: חושפת סיפור על רצון חזק, אולי גורל מכשיר ון.

בשיאו ידע לצלל כל ס"מ מהד"ר שלו וכל ק"ג מה-162 שעל רגליו, כדי לתפוס עמדה בצורה מתח לסל. היו בן הבורדים בליגה שירע כיצד להיאבק עם קאריס-עכרול ג'אבאוי ואף להבגינו בקרבות האויריים. פעם אחת, אחר עימות מרהים שבו, אמר, בלשנו המיוסרת: "הרעתי אותו למין, הקמאתי אותו שם - ואז פניתי לשמאל. איש לא

העז לעצור בערי - עד לסלי... ביל וואלטון קנה לעצמו מוניטין לא רק בין הסלים, הוא היה גם אחת הדמויות השנויות במחלוקת בספורט בכלל, כ"6' ו"כ"ל" והשנה שבה הצעיר אח שטרטלנד לכתר האליפות היחיד בתולדותיה חזילצה, מרימי של "לורית" חסרת תקנה - נוסק לטיפול פסיכיאטרי, גם נחקר תוקפה ארוכה בידו המ.ב.א.י, ביוון שנחשד בהשתייכות לכת שמאלי-נתימארכיסטיות מורה מאו, שהיתה מעורבת בוד טיפת פאטרישיה הרסס, בתו של איל-התעוררות האמריקני. נעשה דובר נלהב של חוגים ראויקליים: התלבש בצורה הפגנתית כ"רוק" - עד שכינהו "הפי" או "פינקי" (חורר) וכטיינגאי אחרים. ניסה להימלט מהבדורסל ולמצוא דוגע לנפשו הסוערת, בלהקת ג'אז שסיירה בעולם ואחר כך רצה להיות מוכב מירוצי אופניים.

"שיא הכשרון וההתלהבות"

אלא עתה משנחת בבוסטון, נשכח הכל. מורג' שים מעלוליו והשבחים הרבים שקצר בעבר, איך כמו ידיו הארוכות נעץ את המסמר האחרון בארון

מטאמורפוזיס

להיות במקום ה'50

אבי מלר

בשאלה הבאה אפשר יהיה להשתמש בחידושי ספורט פיקטיביים: מתי ובאיזה נסיבות וכתה ישראל בנצח 1985. אוסטרליה נגד ישראל בגביע דייזיס. עמוס מנסדורף מתייצב נגד בוגדאר פילס מתכחש לתור ויות המוקדמות, ומבטיח את עליית ישראל למגר האירופי. חיד הנצחון מסתיי בנט מלאה איטירות מתובלות.

אכילי ספנטי ממשי לפני המשחק. הרגשתי שכע וטוב. בריכ אינני יכול לאכול לפני תחרות. אני מתרגש מדי. במשחק הראשון באוסטרליה חטפתי

עמוס מנסדורף. "למדתי להתרכז במשחק ולקחת הכל אינני"

משהו ב-10 שיהיה ב-10. זה לא הספיק לנו. והפי סדתי. הספאני במשחק עם פילס הציל את המצב. עמוס מנסדורף מספר לי את האנקדוטה הקולית. רית הזאת כדי לשפוך אור על נושא רציני יותר. התבוננות דמיונית שפרו את משחקי באחרונה. כמו עליו מרשה ממשחקים חסוכים בעודם כשי. אמ. כמו למשל, במערכה המימית נגד המורדג האמריקני גיימי אריאס בליפות הפוחה של ארז'ב השנה.

לא. זה לא משבר נפשי ואין לי שום מחסום

המחשבות הפורט

וזהי שאיפתו של עמוס מנסדורף, הכשרון העולה בטנים הישראלי. כיום 87 בעולם. מבקש לנסוק במהירות למעלה - וכך להעניק לעצמו מתנת-שיחרור מצה"ל, בעוד כשנה. השבוע הוא באוסטרליה.

פסיכולוגי קריטי. יכול להיות שהתבוננות נוצח חת מחום נוחים או אכילה לא נכונה. במשחק עם אריאס זה היה כיוון שלא טעמתי כלום.

המלה האחרונה - של אמה

אנחנו מחליטים להוריד את המסך על הפרק הנאסטרומי. אבל, רק רגע. מן המטבח נשמע רש' דוש רגליה של אמה מנסדורף. היא מגישה עוגה מצויינת, מעשה ידיה להתפאר של אחותו. רמה. מומחית בקטרינג. אך לאמא-מנסדורף יש גם מה לומר. אולי משום שהיא רואה עצמה צר בעיניו. שלא תעיו. היא מזהירה את התקשורת דרכי. לכתוב עוד פנע שעמוס סוכל מתחתיונה. מישוה כבר עשה את השטות הזאת. עמוס מתנהג. אין כמו האוכל של אמה. הוא אומר.

כראשונה נתקלתי במנסדורף, הכשרון העולה

בטורניר הגוער. שיחק לא רע ונוצח בדיי יריב יפא'ני בעל נתונים נחמתיים משלו. ניצחתי לעומס קדי לעודדו. עזוב אותי בטיקט. רד ממני. צרח עלי בטוסי צעיר ומתוסכל. עמוס לא חזק את התקרית. בודאי. אני מנסה לגרש הסבר. משום שמאז היו לך הרבה תיקולים עם העתונות. לא. - הוא מסגגר - הריחטים שלי עם העתונות היו אמנם מתוודים. אבל עדיין משום שהרגשתי זמן רב שעתונאים שאינם מבינים דבר מסתרים טנים. ממשקטים בסרטים שאין להם מאומה עם הספרט. וגרע מכל - כחבים. מעוותים ובסלי פים כאוות-נפשם. לא מפרגנים ובעניקים לי. במקי רים רבים. את ההרגשה שהם נהנים לחשוב 'מראה' תראה איך הוא איכזב אותנו. הווגמה הטובה ביותר שלי כיום היא נבחרת ה...בדורגל. העתונות עשתה הרבה רעש מהסיכויים ועוד יותר רעש מהכשילון.

מיתוס ושמו: טמפרמנט

עכשיו. בפעם השניה שפגשתי את עמוס מנסדורף. יושב מולי גבר רציני. בן 20. נינוח ושליו הכור מילוחי בקפידה ונראה בדיוק היפך ממי שזכרתי כל רגע להתפרץ כהר געש - על כתב מחרות. שופט מהסס או קוון. "עיוור". האם שינה עמוס עורו ומנסדורף תרמית?

הסיפור על הטמפרמנט שלי זה מיתוס. תבדוק את רשימת הקנסות שלי במחשב העולמי ותראה שזה כלום. נכון. אני לא משחק כמו 'מת'. ובטח לא ארש על המגרש. אבל גם לא עושה דברים שגור רים עונשים. איך יכולים לכתוב שאמיתי 'לשופט כלום-אגלים' 'מאניאק' 'כאשי' מהמרוצים לא היה שם. בדור יש לחץ. זהו ספרט תחרותי. מאד. איך ריבדואלי. הדורש מאמץ אידי מגיל צעיר. אז מתי רגלים פה וסם ומתרגמים. גם אני התרגמתי בטנים האחרונות. גם שחר מיקוס. 'שנראה' 'סופר-טיקט' במשחק - בפנים הוא בוער. אני למדת להתרכז במשחק ולקחת הכל אינני. מיתוס שאם מתרגמים יותר מדי האדרגלץ עולה לרם ותוך 5 דקות אתה מחוט.

כן שש ראה לראשונה משחק טנים - ונרליה. לפני. 'שלום ביתה א' ביקש מאמא-אבא לקנות לו מחבת ולשחק בכריכה ברמת-השרון. מוקדם מדי. אמרו לו. כשהיה בן 9 נערכו בחינות למחבני טנים באוניברסיטת ת"א. הרגיש בטוח. אבל כמו באגרית יפות - נידחה. לא קיבלו אותי ואת רקפת בנימיני. זו היתה מכה בשבילי. לראשונה מישוה אמר לי שאני לא טוב מספיק.

"רק את שלמה ושחר לא ניצחתי"

ועכשיו המיטרה"ו הזה יכול לכלוע את ההחלטה הזאת והיא לבטח תתקע לו בנרנן. כשפתחו את מרכז הטנים ברמת-השרון היה עמוס בן עשר וחצי. האימון השני שלו עם היה עם שלמה צורף. מאמן הכשרונות של ישראל שהוציא מתחת ידיו את הטרי כים ביותר.

בן 11 עלה עמוס על מסלול אינטנסיבי. רצוף של אימונים. משחקים וטורנירים בארץ ובחורל - שהביאו עד כאן.

עתה הוא חייל בצהל וגם הטניסאי מס' 3 בישר אל נאחתי שלמה ושחר שאותם עדיין לא ניצחתי. עם הדבר דולארים בכים - נושא שעמוס מעריץ. שלא נחטק בו - ועם הדבר יותר שאיפות: השנה אני בין 100 הטניסאים הטובים בעולם. אם היית אומר לי לפני שנה שעכשיו אהיה מדורג 87 בעולם - לא הייתי מאמין. עכשיו צריך להמשיך ולשחק למעלה. כאשר אשתחר מהצבא נעודר שנה ורבע. ואהיה מדורג בתחום המקום הראשון. זה יהיה מעל ומעבר לחלומותי.

וכינןק ליעד הזה. אפשר לראות את ההתפתחות בסדרת התחרויות הגדולה באוסטרליה. שנה הוא עומד לפתוח בראשית השבוע הבא. הפעם אף לא יורקק לעבור את שלב המבחן. המיון והסינון. אלא ייכנס הישר לזירה עצמה.

גזר הדין: התקף לב

לא ידעתי או כמה צרקות. מיד לאחר הא.ק.ג. הריצו אותי באלונקה. או נתקפתי כאבים עזים בחזה ואי ברתי את הדברה. למחרת התעוררתי אדם חדש... רק מאוחר יותר נודע לי ש'כיבדתי' בשוק חשמלי. עד אז עישן. שלוש קופסאות ביום. ועסק מדי יום בטנים. טניס-שולחן וכדורגל.

מאז יצא מבית-החולים נאסר עליו. באיסור מוח'לט, לעסוק בספורט. החיבו אותי להיחזק בסיגריות מכפני אש. רק אחרי חצי שנה. כשעבר בדיקות מקיפות. החדר לו רופאו להרש את פעילותו בספורט - אך לא בספורט תחרותי.

עכשיו אני מרגיש שאני חוזר לעצמי. הבנתי שאוכל להיות עם זה עוד 120 שנה. מי שאומר מצוין יום אחד שלוש שעות טנים ולמחרת מוצוין 4 שעות. אחד כך. בערב גם הופיע בחצי-גמר בנעי המדינה בטניס-שולחן. ולא התפסק כזה בחי צות - סער ארוחה מלאה. 'כו' בריאה'.

התקף בו לקה - היה מבחינתו אות אזהרה: עכשיו אני אחרי זה וכל מה שעושה - בעשה תחת ביקורת קפדנית. המקרה שלי צריך לשמש אור ארום לספורטאים אחרים שעברו את שנת ה-30 לחי ייהם ואומרים לעצמם יום-יומלי זה לא יקרה'.

תר אלוף ישראל בוגנות. יחד עם איריס כרטי אלו'פת הנשים. 16 שנים שיחק במדי הפועל פ"ת. למרות זאת, מעולם לא זכה בתואר אלוף ישראל. 'בנראה שהיה לי 'באר לאק' עם זה. אבל לא לקחתי ללב... בכל זאת, זכה בהישגים גדולים בזירה הבינלא'ר מית: ניצח את סגן אלוף אירופה ואלוף העולם לזר'נות. דחה הצעה לחזזה מקצועני בשווריה והעדיף להשאר בארץ ולהתמסר לעבודתו כיהלומן. עתה הוא אומר: 13 שנה לא התאמנתי בריצי'נות'.

אשחקר נפל קרבן לזילזול המחלט שגילה בכי ריאותו - אף כי בעיניו היה נהג כמו כל ישראלי מצוין: יום אחד שלוש שעות טנים ולמחרת מוצוין 4 שעות. אחד כך. בערב גם הופיע בחצי-גמר בנעי המדינה בטניס-שולחן. ולא התפסק כזה בחי צות - סער ארוחה מלאה. 'כו' בריאה'.

למחרת בבוקר התעוררתי כשגופי 'חפוט'. לא ייחסי לכך חשיבות למרות שהיתה תחושה מוזרה בחזה. הבא היה נסבל. יצאתי לעבודה. ובערב הלכתי לצפות בגמר בנעי המדינה בטניס-שולחן. כשי שחתי הביתה הרגשתי 'חזק'. היו אצלי ארוחים וכמי

יוסף שיפמן, היה המחבט מס. 1 של ישראל בטנים-שולחן ובעל השגים בינלאומיים מרשימים. ערב אחד, לאחר 48 שעות של פעילות אינטנסיבית, חש ברע והובהל לבית-החולים. מאז - החליף את השולחן הירוק בכך ציור. 'ריפוי בעיסוק'.

ברוריה ביגמן

תקופה ארוכה הייתי בהרבה גבר. הייתי בטראומה בהרגשה שמי חר זה יקרה לי שוב. מניתי את הימים שנותרו לי כדי לחיות. היה קשה לחשוב שלא אוכל לעשן סיגריה יחד עם הקפה. הייתי עם הגב לקדי וקבלתי על עצמי את כל הגזירות.

יוסף שיפמן - אז ועתה: חובט באלופות אירופה (למעלה). בשיא מריחתו הספורטיבית ומרכזו ביהלומי ליד השולחן - לאחר ההתקף.

מה הוא עושה עתה. במקום הלינה בטנים-שולחן - מפתח צודים אפורים בכישוריו האחרים שני רחוק מן הסתם לקרן זיו: החל לומר ציור ומקוריש לכך שעות רבות בשבוע. 'אפשר לקרוא לזה ריפוי בעיסוק'. הוא מודה.

נהגי הגשתי להם טונגים בשפע למרות שאני הרגשתי רע מאד. לא יכולתי לעמוד על הרגליים. אמרתי לאשתי: 'אני הולך לנח'. ידעה קרה כיסחה את גופי. זה היה איתות ברור - בקשתי שיביאו אותי לבית-החולים. הערכת כי מרוב התקף לב.

יוסי שיפמן (37). שנחשב בין 1967 ל-1976 לט'ניסאי-השולחן מספר 1 בישראל. גילה בלי ספק אר'מץ לב כאשר הסכים לחשוף עצמו לראשונה ב'7 בינוי אשתקד לקה בתקף לב ונאלץ לפ'רוש מפעילות. באותה שנה. במדי אליצור ת"א. וזכי

החברות הפורט

דאס

טכניקת העצירה שלו, ברגל שמאל – שיטה בה הוא רוצה עד הבסל ברגל אחת וזרימיות מאין ברגל האחרת, כלי "לורל" הורג את כל המכונות בפניהן עוקבים – טכניקה אחת ותחילתה לתמונת הרגילות של השאדורי... מלקוויטוס השמשמה בה עוד לפני שראה את הקוואטרור וחילגל בה הרבה עד שהבכה לטבע השני שלו – עד שמומחה עצמות פסק כי גוף פלוגת הלור תהא תהא עד לתחילתם עד מלפועלה לארבעות – עד לראותו חוגג "הקוואטרור", עד וחיה מלחיה בה פחות ממעללי בה אמונה הישנה.

ואז נזקק לזמן כדי לרכוש את האמנה של רגור כל חזות. "אדור", במהלך '82 יא תחת אינו ממיד – כי ציטוט אישית מאחורי עמדת לצות, האנו מיקד לה. שאדורי ייערה אותו לאליפות של אותה שנה. שותתם לוחם לא היסוס על חתונה עם "אדורי". מרות ב"אליה" הארגנטיני קיבל הוראות מפרסות

שנה קשה

אשתקד תכדרינו כי שנות התמסרות הארוכות יללו נשאו פרי. בכשרו ומוניטין חזרו עם מימנה גובה ביתר – והוא הצדיק איפוא את האנמנות שיכוחו אחריו הרבים. העונה למרות עליתן פנה למסע אל כל התצוגות – בלומקוויטס חזוק שכור, ומעט את כל תוצות השורד. הודעה תנשם את תהי' שותלים. בה בלומקוויטס הבהי חרובים-מיתמם עצם את חוק מקשה להסמל לשינוי המדיניות. דומיו של כל הארץ-המזרחי, כיכולו להת' על טכנולוגית-הכניעות המשתנה במהרה. את 1986 נאל להת' קלה. "אחרי" נמצאת ארץ ירדה. או "מזל" יורה חוקי. "לנתי" חזרת יודיה עם כניעות חרשה. אוטסי' ורבר' נכנסת עם "טטרס", או יוכה חרשה-שוכ – או יודיה ולקו פופוליא' ממנה. כי לקהל יש כנראה חזלשה ירונדוארם.

מכבתיים. פיתוח RS 200 מהירות הביע של ארבעה גלגלים בכל הנסיבות. כאשר הכוח נמסר דרך שני הגלגלים האחוריים בלבד, היה קשה להשתלט עליה.

עד כה הופיעה ה־RS 200 בתחרות סוגיית אחת - בראלי" שערך לא מכבר בלינספרטי, וזכתה בו.

וזה סימן לטובה:

هكذا في الأصل

שבת קודש

מגילת אסתר

